

MOBILITZEM LA DEMOCRACIA MUNDIAL A FAVOR DE LA NOSTRA CAUSA

JOAN Comorera, secretari general del Partit, s'ha adreçat a totes les nostres organitzacions escampades arreu del món per a demanar que emprenguin una campanya unitària que mobilitzi la democràcia i les organitzacions internacionals contra la brutal repressió franquista, ensems que ens ajudin a acabar amb el règim feixista que oprimeix els pobles d'Espanya.

Aquesta mobilització serà un suport molt eficaç per a la lluita que menen els combatents antifranquistes a l'interior del país.

LS nostres pobles poden presentar-se amb el cap ben alt davant la democràcia internacional i demanar l'ajut que necessiten. Ho poden fer sense avergonyir-se perquè d'ençà del 1936 no han deixat mai de lluitar contra el feixisme. I aquest comportament combatiu, herètic, conseqüent, els demòcrates d'arreu del món sabran — ja ho saben — valorar i apreciar, encara més, llur afany desinteressat a uns pobles que preferixen morir de peu que viure de genoll, uns pobles que estan decidits a no acceptar mai la divisa reaccionària i minúscula de «val més la servitud que la mort».

ELS pobles d'Espanya, amb llur combat antifranquista i republicà, resten fidels — mentre els governants de demacrats països els traïcionen — als principis fonamentals de la coalició antifeixista adoptada a l'alta. Principis en els quals es precisava la necessitat, un cop acabada la guerra, d'extirpar per tot arreu els arrels del nazifeixisme.

ELS pobles hispànics, així com el poble grec, en combatre els règims feixistes a llurs països respectius, compleixen, doncs, un deure que els honora. Lluiten per contribuir a consolidar la gran victòria antifeixista i alliberadora assolida gràcies als immensos esforços i sacrificis consentits pels pobles que avui estan organitzats dins les Nacions Unides.

I aquestes Nacions Unides no poden deixar abandonats, a llur pròpia sort, els pobles que combaten esforçadament els règims imposats per Hitler i Mussolini i inspirats en llurs mètodes terroristes i esclavitzadors.

EN les reunions celebrades el mes de desembre de l'any passat per l'Assemblea General de l'O.N.U., fou aprovada una resolució que ja en el seu dia vam qualificar com

un bon pas endavant, car ultra condemnar el règim franquista que les seves característiques feixistes, si feien una sèrie de recomanacions pràctiques — retirada d'ambaixadors i prohibició, al franquisme, d'ingressar en cap organisme internacional establert per l'O.N.U. — que han contribuït a debilitar, junt amb la lluita ininterrompuda dels pobles d'Espanya, el poder franco-falangista.

En la mateixa resolució es deia que si en un termini raonable no s'havia establert, a Espanya, un Govern l'autoritat del qual emanés dels governants, el Consell de Seguretat de l'O.N.U., estudiaria les mesures pertinents encaminades a remeiar la situació.

Aquest termini raonable — en el fons aquesta fórmula és d'una vaguetat excessiva —, no pot durar més temps.

FRANCO i la seva Falange de pistolers volen paràlitzar la lluita heroica dels nostres pobles amb el terror més desenfrenat. Després del moviment vanguardista d'Euzkadi a Catalunya, la repressió s'ha accentuat de manera despietada. A Catalunya s'han efectuat més de sis mil detencions. A les organitzacions, falangistes, a les Comissaries de Policia, els patriotes detinguts sofreixen les tortures més salvatges, les brutalitats més inhumanes que recorden, per llur sadisme i refinament, els mètodes emprats per les bèsties hitlerianes. Nombrosos patriotes estan en perill de mort davant la imminència de la celebració de judicis sumaríssims. Espanya tota és una presó immensa. Un país devastat per la ruïna, la immoralitat, la corrupció, la misèria, la mort sembrada pels escamots d'execució falangistes.

AVANT d'aquesta situació aguditzada cada dia que passa per noves i més terribles onades de terror, escudat-se darrera de terminis raonables és, no sols un sarcasme, sinó una mofa a l'heroisme dels pobles hispànics, a llurs dissorts provocades per l'existència d'un règim de tanta nazi-feixista.

El per aquestes raons que el company Joan Comorera en la seva crida adreçada a les organitzacions del Partit els diu de demanar

«al Consell de Seguretat de l'O.N.U. que doni per acabat el termini raonable establert per l'Assemblea i que prengui les mesures per ajudar a acabar amb el règim franquista i els seus crims.»

Entorn d'aquesta necessitat imperiosa ha d'aixecar-se el clam de tota la democràcia mundial.

Cal fer comprendre als demòcrates del món enter que la subsistència del règim terrorista de Franco i la Falange no són pas un perill permanent per als pobles hispànics, sinó que és una amenaça constant per a la causa de la democràcia i de la pau. No cal que oblidin que el nostre país ha esdevingut, gràcies a Franco, després de la segona guerra mundial, el refugi on s'amaguen totes les desferres nazi-feixistes, tots els criminals de guerra dels diferents països disposats a recomençar llur política d'agressió i de terrorisme.

ELS nostres militants han de comprendre que la crida llançada pel company Joan Comorera en nom del Partit, no pot estar limitada a les nostres organitzacions, sinó que ha d'ésser coneguda per tots els antifranquistes, per tots els demòcrates.

Ha d'ésser un poderós estímul per a multiplicar els èxits unitaris aconseguits darrerament amb motiu de la campanya de solidaritat i d'ajut als combatents d'Euzkadi.

Ha d'ésser un factor important per aconseguir la mobilització pràctica de la democràcia internacional en favor de la nostra causa antifranquista i republicana.

Hem d'esforçar-nos perquè sigui una aportació decisiva a la lluita heroica que menen els pobles hispànics per tal d'acabar amb el franquisme i els seus agents i poder recobrar la República.

La matinata del 18 al 19 d'abril tothom creia que els presos d'Alcalá de Henares dormien com un soc, però no era així, per tal com mentre uns descansaven, d'altres treballaven i estaven a l'aiguat de qualsevol soroll, perquè a les nostres cel·les teníem dos companys, Criado i Celada, sobre els quals pesava la pena de mort i sabíem que el franquisme aprofitaria la nit i el silenci per a assassinar-los, tota vegada que acostumem a fer-ho així.

Quan tot estava en calma, en la quietud de la nit, es va sentir una remor a penes perceptible per a aquells que no estaven a l'aiguat. Tot d'una els que feien guàrdia ens van despertar i van arribar a les nostres oïdes, per bé que ofegats, car els havien amordassat perquè no ens avisessin, els crims: «Que se'n enduen, companys!», crims que ens trencaven el cor. Aquells crims sortien de la gola de dos antifranquistes, de dos demòcrates i autèntics espanyols, carn encara viva i jove, honrats pares de família, representació genuïna dels veritables sentiments del nostre poble, que eren portats cap al lloc d'extermini pel piquet d'execució del sanguinari règim franquista.

Uns crims ens comunicaven la trista i dolorosa realitat que moments després havien deixat d'existir pel terrible delictiu d'haver sabut combatre per l'alliberament i dignitat humana, per la pau, la felicitat i el benestar d'Espanya i els altres pobles del món. Aquest crim, un altre més a afegir als milers d'assassinats comesos per la bèstia insaciable del feixisme espanyol no era l'únic d'aquell dia: a les presons de Carabanchel, BarCELONA, València, Lleó, Galdica, etc., foren igualment assassinats d'altres abatuts patriotes.

Aquesta sang que, en regar les terres hispàniques farà fructificar la llavor de la llibertat i de la independència d'Espanya, serà la que ofegà també els que hi representen el crim, el terror i el fan.

Cal salvar JOSE SATUE membre del C.N. de la U.G.T. detingut per Franco

El dia 11 de maig fou detingut a Madrid el company Jose Satue, membre del Comitè Nacional de la U. G. T.

Les notícies que es tenen de l'interior confirmen que el company Satue és objecte dels pitjors maltractes per part dels esbirros del règim franco-falangista, els quals volen descarregar contra ell llur fúria per les activitats i les vagues caduques més nombroses portades a cap pels Sindicats clandestins de la U. G. T.

Cal que els ugetistes i els treballadors de tot el món es mobilitzin immediatament per a salvar la vida d'aquest excel·lent lluitador.

El franquisme havia pres mesures de gran severitat per tal d'evitar que ens solidarizéssim amb els nostres companys. Els funcionaris de la presó havien fet córrer amb insistència el rumor que els presos intentàvem calar foc a l'edifici quan en realitat eren ells qui volien produir l'incendi i, emparats en aquesta desídia dels reclusos. Ara comprenem aquests desitjos, l'excusador directe del qual havia d'ésser el director de la presó, Justo Herráiz, però que havien estat conebuts per la Direcció General de Seguretat, el capità general i el coronel Enric Aybar.

Això obria la presència a la presó d'un gran nombre de policies i del tinent coronel ajudant del general Muñoz Grandes, criminal de guerra i assassí número 1 del poble espanyol.

El tinent coronel va dir que: «tenen ordenes de disparar sin prevo avisos»

«perder las llaves de los dormitorios tan pronto como empezara el incendio».

El tinent coronel va prendre el comandament d'un batalló que es posseeix de la presó i col·locà armes automàtiques a l'interior. Els soldats, manats per llurs oficials, van entrar a les galeries, van col·locar metralladores per les escales així com els fusells apuntant els dormitoris.

Gràcies a la nostra serenitat no van poder dur a cap la matança, però bé que aquestes mesures no van impedir que cridéssim diverses vegades «Assassinats!», «Aixís la pena de mort!».

La darrera veu que vam sentir dels nostres companys, abans que els maniatessin i els pogessin la mordassa — així assassinava Franco —, fou la de «Venguenos!». Quina altra havia d'ésser quan sabíem que amb llur mort, i amb la dels que els han precedit i a la dels que els seguïen, ens pretén ofegar en sang els anhelos combatius del nostre poble!

Així, però, no ho aconseguiràn mai, ja que cada dia que passa augmenta l'odi del poble espanyol envers Franco i la seva Falange, així com augmenta la

seva decisió de lluitar fins a vèncer o morir.

I nosaltres, presos polítics, engrillats a les presons de Franco, ens adreçem al món i pregunteu:

Fins quan la pena de mort? Fins quan les farces sangants dels Consells de guerra? Fins quan tants de crims?

«Es que el món ha perdut la sensibilitat? Es que no el frapen els crims dels torturadors, els assassins, la fam i el dolor d'Espanya? Ens adreçem a tots aquells en el pit dels quals viu un sentiment d'humanitat i els diem:

Espanya es depuèra, Espanya es desdigna i tot ella és un sol clam unànime que surt de les seves fronteres i s'escampa pel món per clamar JUSTICIA, JUSTICIA, JUSTICIA!

Els presos polítics d'Alcalá de Henares, primer de maig del 1947.

Alcalá de Henares, primer de maig del 1947.

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI-N. 104. Preu 5 fr. - 6 de juny del 1947 - Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19. Paris XIX

ELS PRESOS POLITICS D'ALCALA DE HENARES A propòsit d'una circular CAPITULADORA

No és possible que els veritables cenetistes puguin estar d'acord amb l'orientació capituladora que els elements que es diuen dirigents del Comitè Regional de la C.N.T. de Catalunya (collaboradors de la C.N.T. de Catalunya) intenten portar a cap per tal d'arribar a un pacte amb els elements monàrquics partidaris de don Joan.

Aquests elements que pacten amb el «pretendent» i amb la trepa monàrquica no són més que lacais al servei d'unes institucions que tot el nostre poble ha odiat sempre.

No hi ha cap dubte que els secretaris generals que assistien al Ple de la C.N.T. que esmenta la circular número 16 de la Regional Catalana no són ni poden ésser els veritables representants dels cenetistes revolucionaris, fervents lluitadors que amb les armes a la mà, units a totes les forces antifranquistes, han lluitat i lluiten contra Franco i la Falange en defensa de la República.

No hi ha cap autèntic representant de la classe obrera capaç de prendre ni d'aprovar cap dels acords i disposicions que s'esmenten en l'al·ludida circular.

Una de les proves més convincents que

només una colla d'agents de la capitulació podien reunir-se en l'esmentat Ple és la següent afirmació de la circular número 16 del Comitè Regional de Catalunya, adreçada als organismes locals: «El estado actual de las negociaciones se halla en su punto álgido... Existe la posibilidad que de un momento a otro se anuncie la firma del pacto y con ello el Gobierno de coalición... Por parte de los monárquicos del interior hay un marcadísimo interés en firmar dicho pacto. Y POR NUESTRA PARTE SUCEDE LO MISMO.»

No es pot expressar en menys paraules la pressa servil que aquests elements tenen de coronar el «pretendent», al qual van trametre el missatge que ja coneixen els nostres lectors.

Com es veu, ni els mateixos monàrquics no ho farien tan bé. Cal, doncs, que els militants de la C.N.T. es donin compte que en llurs reglars hi ha elements amb propòsits d'apanyalar la República per l'esquena.

«LLUITA» ha demostrat quina classe d'elements són i quins són llurs objectius de claudicació. Aquests elements infiltrats en els rangs de la C.N.T. no poden ésser altra cosa que allò que el company Vidella va dir al míting de la Mutualitat de París:

«Jo, que coneix la indomable energia revolucionària dels obrers cenetistes, tinc la completa seguretat que aquestes dos subjectes que han signat el missatge a don Joan no són els veritables representants dels treballadors de la C.N.T. Els obrers de la C.N.T. no són capaçs d'acceptar representants d'una tal missaga.»

Allò que dona, però, més valor a l'autenticitat de la nostra denúncia és precisament la circular número 16 de la Regional Catalana, en la qual es confirmen les relacions dels dirigents cenetistes colaboracionistes amb don Joan, amb monàrquics, amb aristòcrates, per tal com a la fi i al cap el missatge, dintre la seva gravetat, podria ésser l'obra exclusiva de dos subjectes. La circular número 16 de la Regional Catalana, però, obra d'un «Pleno» de secretaris generals», confirma que el missatge al «pretendent» i la capitulació no són obra de dos «controlats», sinó tot un pla organitzat pels que es diuen dirigents de la C.N.T. colaboracionista.

Aquesta circular, tota ella plena d'esperit capitulador i de supeditació a la monarquia, és un escorn i una traïció als militants revolucionaris cenetistes que a l'interior de Catalunya lluiten a les fàbriques i en altres llocs de treball, junt amb els militants de la U.G.T. i del P.S.U. de C.

Una bona prova del servilisme, dels propòsits antipatriòtics, antidemocràtics, de supeditació a la monarquia i d'enemics del Govern de la República, en el qual col·laboren els esmentats agents de la capitulació, ens la dona encara quan, defensant la tesi del plebiscit, diuen:

«Esta tesis es la que creemos se impondrá firmemente y, por lo tanto, este Gobierno no hará nada más que preparar el ambiente y las condiciones para el GOBIERNO DE COALICION, FORMADO POR DERECHAS E IZQUIERDAS.»

«Es a dir, el «Pleno» de secretaris regionals de la C.N.T. representada al Govern de la República no reconeix a aquest Govern altra missió que la de començar, a preparar el camí al qual, format per «dretes i esquerres, que no és igual que esquerres i dretes» — el matis val bé la pena de senyalar-lo —, ha de presidir, segons ells, el plebiscit. Així, en llenguatge clar i català, se'n diu trair el Govern del qual formen part, a la vegada, traïcionant la República.»

Estem segurs que els obrers revolucionaris de la C.N.T. seran els primers a reaccionar contra aquestes maniobres capituladores i pro-monàrquiques i es trencaran encara més el contacte amb les forces obreres, ugetistes, socialistes i comunistes i junt amb els republicans i les forces antifranquistes seguiran lluitant contra el règim franquista, contra les maniobres capituladores i pel recobriment de la República.

«Esta tesis es la que creemos se impondrá firmemente y, por lo tanto, este Gobierno no hará nada más que preparar el ambiente y las condiciones para el GOBIERNO DE COALICION, FORMADO POR DERECHAS E IZQUIERDAS.»

«Es a dir, el «Pleno» de secretaris regionals de la C.N.T. representada al Govern de la República no reconeix a aquest Govern altra missió que la de començar, a preparar el camí al qual, format per «dretes i esquerres, que no és igual que esquerres i dretes» — el matis val bé la pena de senyalar-lo —, ha de presidir, segons ells, el plebiscit. Així, en llenguatge clar i català, se'n diu trair el Govern del qual formen part, a la vegada, traïcionant la República.»

Estem segurs que els obrers revolucionaris de la C.N.T. seran els primers a reaccionar contra aquestes maniobres capituladores i pro-monàrquiques i es trencaran encara més el contacte amb les forces obreres, ugetistes, socialistes i comunistes i junt amb els republicans i les forces antifranquistes seguiran lluitant contra el règim franquista, contra les maniobres capituladores i pel recobriment de la República.

«Esta tesis es la que creemos se impondrá firmemente y, por lo tanto, este Gobierno no hará nada más que preparar el ambiente y las condiciones para el GOBIERNO DE COALICION, FORMADO POR DERECHAS E IZQUIERDAS.»

«Es a dir, el «Pleno» de secretaris regionals de la C.N.T. representada al Govern de la República no reconeix a aquest Govern altra missió que la de començar, a preparar el camí al qual, format per «dretes i esquerres, que no és igual que esquerres i dretes» — el matis val bé la pena de senyalar-lo —, ha de presidir, segons ells, el plebiscit. Així, en llenguatge clar i català, se'n diu trair el Govern del qual formen part, a la vegada, traïcionant la República.»

Estem segurs que els obrers revolucionaris de la C.N.T. seran els primers a reaccionar contra aquestes maniobres capituladores i pro-monàrquiques i es trencaran encara més el contacte amb les forces obreres, ugetistes, socialistes i comunistes i junt amb els republicans i les forces antifranquistes seguiran lluitant contra el règim franquista, contra les maniobres capituladores i pel recobriment de la República.

«Esta tesis es la que creemos se impondrá firmemente y, por lo tanto, este Gobierno no hará nada más que preparar el ambiente y las condiciones para el GOBIERNO DE COALICION, FORMADO POR DERECHAS E IZQUIERDAS.»

«Es a dir, el «Pleno» de secretaris regionals de la C.N.T. representada al Govern de la República no reconeix a aquest Govern altra missió que la de començar, a preparar el camí al qual, format per «dretes i esquerres, que no és igual que esquerres i dretes» — el matis val bé la pena de senyalar-lo —, ha de presidir, segons ells, el plebiscit. Així, en llenguatge clar i català, se'n diu trair el Govern del qual formen part, a la vegada, traïcionant la República.»

Estem segurs que els obrers revolucionaris de la C.N.T. seran els primers a reaccionar contra aquestes maniobres capituladores i pro-monàrquiques i es trencaran encara més el contacte amb les forces obreres, ugetistes, socialistes i comunistes i junt amb els republicans i les forces antifranquistes seguiran lluitant contra el règim franquista, contra les maniobres capituladores i pel recobriment de la República.

La crida del company JOAN COMORERA a les organitzacions del Partit

La setmana passada, una part de l'edició de «LLUITA» va aparèixer amb el telegrama de Joan Comorera amb un lapsus al seu final, la qual cosa cal rectificar.

El text exacte d'aquest telegrama és com segueix: «Amb motiu de la vaga general d'Euzkadi i viatge Franco a Barcelona s'accentua brutal repressió contra patriotes a tot Espanya. Nombrosos catalans més de 600 detinguts. A les presons i comissaries els detinguts són salvatgement torturats. Són imminents judicis sumaríssims contra nombrosos patriotes i previstes penes de mort. Urgeix intensa i ràpida campanya unitària d'ajut. Accentuem àmplia solidaritat internacional. Demanem al Consell de Seguretat de l'O.N.U. que doni per acabat el termini raonable establert per l'Assemblea i que prengui les mesures per ajudar a acabar amb el règim franquista i els seus crims.»

JOAN COMORERA.

Els quintelistes en acció

unes setmanes van llegir una informació segons la qual el Comitè Regional de la C.N.T. (collaboracionista) de Catalunya incitava els treballadors catalans a declarar la vaga general amb motiu de l'arribada del «Candillu» a Barcelona.

Aquesta notícia l'hem trobat confirmada a les columnes del Butlletí d'Informació N.º 12 del Govern de la República editat, per la C.N.T. colaboracionista.

«És evident, doncs, que el manifest ha existit i que la crida a la vaga general ha estat formulada.»

«Conscient de la nostra responsabilitat i fidel a una línia conseqüent i insubornable de defensa dels interessos dels treballadors i de tot el poble, nosaltres volem sortir al pas d'una maniobra inqualificable, ensems que denunciar davant de les masses treballadores de Catalunya, els veritables objectius perseguits amb el manifest i les mesures de la unitat obrera, sabotadores de la lluita antifranquista, agents de la capitulació, partidaris d'un compromís amb «Su Altesa» el Pretendent don Joan i de les solucions monàrquiques.»

HA COMENÇAT LA II CONFERENCIA DE LES J.S.U. A FRANÇA

Ha començat, el dia 4, la II Gran Conferència de la J.S.U. a França. Vagants de tots els Departaments de França, han arribat a París centenars de delegats dels diferents Clubs de la J.S.U. Nois i noies, inflamats d'entusiasme patriòtic i de desig de lluitar contra Franco i la República, han escoltat i han interromput diverses vegades amb aplaudiments fervorosos, l'informe del camarada Ignasi Gallego.

Aquests joves han portat a la tribuna de la Conferència llur veu juvenil i entusiasta, fent el balanç de llur treball i manifestant llur decisió de continuar la lluita fins a acabar amb el règim de Franco i reconquerir la República.

BANS, però, d'examinar objectivament l'actiu del Comitè Regional de la C. N. T. (collaboracionista) de Catalunya, hem de fer algunes consideracions sobre les possibilitats d'èxit del «pla combatiu» cenetista.

Per principi no creiem, i molt menys quan la lluita està plantejada contra un règim terrorista, feixista com el de Franco i la Falange, en la espontaneïtat combatent de les masses. Aquesta concepció la deixem per als que, de la utopia i de la demagogia pretenen ferne fórmules i doctrina revolucionàries o per aquells altres, covards i capituladors, que per a justificar-se diuen que cal esperar el «dia H» per a actuar. Val a dir que, ambdues actituds, són enemigues de la unitat obrera i llur manca d'eficàcia.

En el terreny militar s'ha posat de relleu que les unitats que millor es comporten, a part de la presència d'altres factors, són les que més sovint han entrat en contacte amb les forces enemigues, són les més foguades. És lògic que sigui així, puix que l'activitat, adhoc parcial, endreix els soldats, els dona més confiança en llurs pròpies forces i capacitat d'ofensiva.

aquest número una àmplia informació dels treballs i resolucions de la Conferència de la J.S.U., la gran organització juvenils dels pobles hispànics, ho farem en el nostre proper número d'una manera detallada.

«LLUITA» saluda des de les seves columnes els joves delegats i els desitja el millor encert en llurs treballs i deliberacions, segurs com estem que els acords que sortiran d'aquesta reunió juvenils seran altament profitosos per la lluita que els patriotes de tots els pobles hispànics portem a cap per a la consecució dels nostres objectius: enderrocar el franquisme i recobrar la República democràtica.

«El estado actual de las negociaciones se halla en su punto álgido; aunque es posible que de bido a una serie de maquinaciones del tristemente célebre G.º Robles, se demoren de momento para en-

riquejar llur experiència tàctica i coneixements tècnics, els fa conèixer millor les debilitats de l'enemic, etc.»

Aquests principis poden ésser aplicats en el desenvolupament de la lluita contra el franquisme. La vaga general no sorgirà, no pot sorgir, del si de les masses treballadores com per art d'encantament. La vaga general no és com una capsa que s'obre pitjant un simple ressort. La vaga general és un moviment d'ample desenvolupament de caràcter nacional, ha de preparar-se...

I preparar-se vol dir estar units, vol dir lluitar cada dia, realitzant vagues parcials als tallers, a les fàbriques, a les indústries, etc. etc. per tal que les masses obreres, en els èxits i en els fracassos, comprenquin, per pròpia experiència, la justesa d'una línia unitària i combatent que les portarà a la victòria.

Euzkadi, darrerament, ens ha donat una gran lliçó. Seria un error creure que l'acció del Primer de Maig ha estat conseqüència de la espontaneïtat de les masses treballadores, dels patriotes bascos. El moviment vanguardista dels primers dies de maig ha estat el resultat, independentment de les factors unitaris existents, d'una sèrie de vagues parcials i altres accions de protesta que vèiem succeir-se un temps ençà a Euzkalduna, Bilbao, Pasajes, Bermeo, etc. etc.

Si no en tinguéssim prou d'aquestes ensenyances, producte d'una llarga experiència combatent, només ens caldria tenir en compte els antecedents que posseïm sobre l'activitat del Comitè Regional de la C. N. T. (collaboracionista) de Catalunya.

Convé recordar quins són aquests antecedents. El Comitè Regional de la C. N. T. (collaboracionista) de Catalunya no ha tingut mai cap iniciativa de lluita contra el règim franquista. S'ha distingit sempre per la seva línia capituladora i anticombatent.

Línia capituladora expressada en la circular N.º 16 del Sub-Comitè Regional de la C. N. T. de Catalunya — des d'aquestes columnes vam analitzar-la no fa moltes setmanes —, i en la qual hom podia llegir:

«El estado actual de las negociaciones se halla en su punto álgido; aunque es posible que de bido a una serie de maquinaciones del tristemente célebre G.º Robles, se demoren de momento para en-

riquejar llur experiència tàctica i coneixements tècnics, els fa conèixer millor les debilitats de l'enemic, etc.»

Aquests principis poden ésser aplicats en el desenvolupament de la lluita contra el franquisme. La vaga general no sorgirà, no pot sorgir, del si de les masses treballadores com per art d'encantament. La vaga general no és com una capsa que s'obre pitjant un simple ressort. La vaga general és un moviment d'ample desenvolupament de caràcter nacional, ha de preparar-se...

I preparar-se vol dir estar units, vol dir lluitar cada dia, realitzant vagues parcials als tallers, a les fàbriques, a les indústries, etc. etc. per tal que les masses obreres, en els èxits i en els fracassos, comprenquin, per pròpia experiència, la justesa d'una línia unitària i combatent que les portarà a la victòria.

Euzkadi, darrerament, ens ha donat una gran lliçó. Seria un error creure que l'acció del Primer de Maig ha estat conseqüència de la espontaneïtat de les masses treballadores, dels patriotes bascos. El moviment vanguardista dels primers dies de maig ha estat el resultat, independentment de les factors unitaris existents, d'una sèrie de vagues parcials i altres accions de protesta que vèiem succeir-se un temps ençà a Euzkalduna, Bilbao, Pasajes, Bermeo, etc. etc.

Si no en tinguéssim prou d'aquestes ensenyances, producte d'una llarga experiència combatent, només ens caldria tenir en compte els antecedents que posseïm sobre l'activitat del Comitè Regional de la C. N. T. (collaboracionista) de Catalunya.

Convé recordar quins són aquests antecedents. El Comitè Regional de la C. N. T. (collaboracionista) de Catalunya no ha tingut mai cap iniciativa de lluita contra el règim franquista. S'ha distingit sempre per la seva línia capituladora i anticombatent.

«El estado actual de las negociaciones se halla en su punto álgido; aunque es posible que de bido a una serie de maquinaciones del tristemente célebre G.º Robles, se demoren de momento para en-

riquejar llur experiència tàctica i coneixements tècnics, els fa conèixer millor les debilitats de l'enemic, etc.»

Aquests principis poden ésser aplicats en el desenvolupament de la lluita contra el franquisme. La vaga general no sorgirà, no pot sorgir, del si de les masses treballadores com per art d'encantament. La vaga general no és com una capsa que s'obre pitjant un simple ressort. La vaga general és un moviment d'ample desenvolupament de caràcter nacional, ha de preparar-se...

I preparar-se vol dir estar units, vol dir lluitar cada dia, realitzant vagues parcials als tallers, a les fàbriques, a les indústries, etc. etc. per tal que les masses obreres, en els èxits i en els fracassos, comprenquin, per pròpia experiència, la justesa d'una línia unitària i combatent que les portarà a la victòria.

Euzkadi, darrerament, ens ha donat una gran lliçó. Seria un error creure que l'acció del Primer de Maig ha estat conseqüència de la espontaneïtat de les masses treballadores, dels patriotes bascos. El moviment vanguardista dels primers dies de maig ha estat el resultat, independentment de les factors unitaris existents, d'una sèrie de vagues parcials i altres accions de protesta que vèiem succeir-se un temps ençà a Euzkalduna, Bilbao, Pasajes, Bermeo, etc. etc.

Si no en tinguéssim prou d'aquestes ensenyances, producte d'una llarga experiència combatent, només ens caldria tenir en compte els antecedents que posseïm sobre l'activitat del Comitè Regional de la C. N. T. (collaboracionista) de Catalunya.

Convé recordar quins són aquests antecedents. El Comitè Regional de la C. N. T. (collaboracionista) de Catalunya no ha tingut mai cap iniciativa de lluita contra el règim franquista. S'ha distingit sempre per la seva línia capituladora i anticombatent.

CASTELLO DE LA PLANA

Al terme municipal de Vinaròs ha estat volada pel guerriller que opera per aquells voltants, la línia del ferrocarril de Barcelona i València.

Amb aquest motiu el tràfic ha quedat interromput durant un grapat d'hores.

CORDOVA

Un grup de guerrillers ha assaljat un dipòsit d'explosius i s'ha emportat 75 quilos de dinamita i dues peces de metxa.

Solidaritat amb els valents treballadors d'Euzkadi

Un bon exemple unitari de les Organitzacions antifranquistes catalanes de l'Hérault

Les activitats del Partit

SOBRE LA LLIGA DE MUTILATS I INVALIDS

EN parlar l'altre dia del treball de masses i d'algunes organitzacions unitàries de masses, vàrem analitzar d'una manera general la Lliga d'Invalids i Mutilats. Avui ens estendem un xic més sobre aquesta organització i sobre el problema dels mutilats.

La Lliga de Mutilats i Invalids de la guerra d'Espanya els agrupa a França en llur totalitat. És sobradament coneguda la situació de la Lliga, la Comissió Executiva de la qual està integrada exclusivament per membres de la C.N.T., només en el darrer Congrés Nacional de Tolosa i on amb un criteri monopolista i anticomunista, sense tenir en compte l'equilibri de forces i la necessitat de la unitat de l'Organització, van ésser descartats els candidats de la minoria.

Si hem parlat de deures i de treballs del mutilats del P.S.U. de C. de Tolosa, hem d'acabar dient que tots nosaltres, militants i quadres del Partit, hem d'ajudar políticament els nostres companys a enfortir la Lliga, els mutilats en general com a mutilats i en particular com a catalans i a Catalunya i als propis camps francesos, rentant la roba o altres formes d'ajut, amb els seus resultats positius per a la Lliga de Mutilats.

Al·lò on hi hagi un company del Partit a la Lliga de Mutilats i Invalids, si es troba en un lloc de direcció, després d'un estudi de les possibilitats que ofereixen els organismes francesos i espanyols, particularment les associacions de militants combatents francesos, de mutilats francesos, d'ex soldats de les Brigades Internacionals, del Socors Popular, d'ex F.F.I., aniran a veure's i els plantejaran el que desitgen. També es parlarà amb la C.G.T. per tal veure de gestionar les escoles professionals, facilitant d'aprendre una professió als mutilats que no en tenen per tal de possibilitar-los de fer front a la vida.

Convé, tanmateix, gestionar de les Escoles de reducció de l'Estat dels mutilats i invalids, dels nostres mutilats. Altres formes d'ajut poden ser: l'ajut com a treballadors estrangers d'ajut com l'Unitari Service Committee, el Comitè Intergovernamental, etc., etc.

El problema dels mutilats i de l'Organització l'hem d'analitzar des d'un punt de vista en el qual es complementen tota una sèrie de tasques col·lectives i particulars per tots els militants i quadres del Partit, sigui mutilats o no ho siguin.

ELS mutilats del Partit Socialista Unificat han de tenir un conscientment en el si de la Lliga de Mutilats. Després d'estudiar amb les direccions departamentals del Partit els diversos aspectes d'aquest problema i d'haver trobat possibles i viables solucions, han de portar-les al si de l'organització dels mutilats i fer que siguin acceptades i realitzades.

El problema dels mutilats i de l'Organització l'hem d'analitzar des d'un punt de vista en el qual es complementen tota una sèrie de tasques col·lectives i particulars per tots els militants i quadres del Partit, sigui mutilats o no ho siguin.

La Lliga de Mutilats i Invalids de la guerra d'Espanya els agrupa a França en llur totalitat. És sobradament coneguda la situació de la Lliga, la Comissió Executiva de la qual està integrada exclusivament per membres de la C.N.T., només en el darrer Congrés Nacional de Tolosa i on amb un criteri monopolista i anticomunista, sense tenir en compte l'equilibri de forces i la necessitat de la unitat de l'Organització, van ésser descartats els candidats de la minoria.

ELS companys del Partit Socialista Unificat han de tenir un conscientment en el si de la Lliga de Mutilats. Després d'estudiar amb les direccions departamentals del Partit els diversos aspectes d'aquest problema i d'haver trobat possibles i viables solucions, han de portar-les al si de l'organització dels mutilats i fer que siguin acceptades i realitzades.

El problema dels mutilats i de l'Organització l'hem d'analitzar des d'un punt de vista en el qual es complementen tota una sèrie de tasques col·lectives i particulars per tots els militants i quadres del Partit, sigui mutilats o no ho siguin.

La Lliga de Mutilats i Invalids de la guerra d'Espanya els agrupa a França en llur totalitat. És sobradament coneguda la situació de la Lliga, la Comissió Executiva de la qual està integrada exclusivament per membres de la C.N.T., només en el darrer Congrés Nacional de Tolosa i on amb un criteri monopolista i anticomunista, sense tenir en compte l'equilibri de forces i la necessitat de la unitat de l'Organització, van ésser descartats els candidats de la minoria.

ELS companys del Partit Socialista Unificat han de tenir un conscientment en el si de la Lliga de Mutilats. Després d'estudiar amb les direccions departamentals del Partit els diversos aspectes d'aquest problema i d'haver trobat possibles i viables solucions, han de portar-les al si de l'organització dels mutilats i fer que siguin acceptades i realitzades.

El problema dels mutilats i de l'Organització l'hem d'analitzar des d'un punt de vista en el qual es complementen tota una sèrie de tasques col·lectives i particulars per tots els militants i quadres del Partit, sigui mutilats o no ho siguin.

La Lliga de Mutilats i Invalids de la guerra d'Espanya els agrupa a França en llur totalitat. És sobradament coneguda la situació de la Lliga, la Comissió Executiva de la qual està integrada exclusivament per membres de la C.N.T., només en el darrer Congrés Nacional de Tolosa i on amb un criteri monopolista i anticomunista, sense tenir en compte l'equilibri de forces i la necessitat de la unitat de l'Organització, van ésser descartats els candidats de la minoria.

ELS companys del Partit Socialista Unificat han de tenir un conscientment en el si de la Lliga de Mutilats. Després d'estudiar amb les direccions departamentals del Partit els diversos aspectes d'aquest problema i d'haver trobat possibles i viables solucions, han de portar-les al si de l'organització dels mutilats i fer que siguin acceptades i realitzades.

El problema dels mutilats i de l'Organització l'hem d'analitzar des d'un punt de vista en el qual es complementen tota una sèrie de tasques col·lectives i particulars per tots els militants i quadres del Partit, sigui mutilats o no ho siguin.

La Lliga de Mutilats i Invalids de la guerra d'Espanya els agrupa a França en llur totalitat. És sobradament coneguda la situació de la Lliga, la Comissió Executiva de la qual està integrada exclusivament per membres de la C.N.T., només en el darrer Congrés Nacional de Tolosa i on amb un criteri monopolista i anticomunista, sense tenir en compte l'equilibri de forces i la necessitat de la unitat de l'Organització, van ésser descartats els candidats de la minoria.

ELS companys del Partit Socialista Unificat han de tenir un conscientment en el si de la Lliga de Mutilats. Després d'estudiar amb les direccions departamentals del Partit els diversos aspectes d'aquest problema i d'haver trobat possibles i viables solucions, han de portar-les al si de l'organització dels mutilats i fer que siguin acceptades i realitzades.

El problema dels mutilats i de l'Organització l'hem d'analitzar des d'un punt de vista en el qual es complementen tota una sèrie de tasques col·lectives i particulars per tots els militants i quadres del Partit, sigui mutilats o no ho siguin.

La Lliga de Mutilats i Invalids de la guerra d'Espanya els agrupa a França en llur totalitat. És sobradament coneguda la situació de la Lliga, la Comissió Executiva de la qual està integrada exclusivament per membres de la C.N.T., només en el darrer Congrés Nacional de Tolosa i on amb un criteri monopolista i anticomunista, sense tenir en compte l'equilibri de forces i la necessitat de la unitat de l'Organització, van ésser descartats els candidats de la minoria.

ELS companys del Partit Socialista Unificat han de tenir un conscientment en el si de la Lliga de Mutilats. Després d'estudiar amb les direccions departamentals del Partit els diversos aspectes d'aquest problema i d'haver trobat possibles i viables solucions, han de portar-les al si de l'organització dels mutilats i fer que siguin acceptades i realitzades.

El problema dels mutilats i de l'Organització l'hem d'analitzar des d'un punt de vista en el qual es complementen tota una sèrie de tasques col·lectives i particulars per tots els militants i quadres del Partit, sigui mutilats o no ho siguin.

La Lliga de Mutilats i Invalids de la guerra d'Espanya els agrupa a França en llur totalitat. És sobradament coneguda la situació de la Lliga, la Comissió Executiva de la qual està integrada exclusivament per membres de la C.N.T., només en el darrer Congrés Nacional de Tolosa i on amb un criteri monopolista i anticomunista, sense tenir en compte l'equilibri de forces i la necessitat de la unitat de l'Organització, van ésser descartats els candidats de la minoria.

ELS companys del Partit Socialista Unificat han de tenir un conscientment en el si de la Lliga de Mutilats. Després d'estudiar amb les direccions departamentals del Partit els diversos aspectes d'aquest problema i d'haver trobat possibles i viables solucions, han de portar-les al si de l'organització dels mutilats i fer que siguin acceptades i realitzades.

El problema dels mutilats i de l'Organització l'hem d'analitzar des d'un punt de vista en el qual es complementen tota una sèrie de tasques col·lectives i particulars per tots els militants i quadres del Partit, sigui mutilats o no ho siguin.

La Lliga de Mutilats i Invalids de la guerra d'Espanya els agrupa a França en llur totalitat. És sobradament coneguda la situació de la Lliga, la Comissió Executiva de la qual està integrada exclusivament per membres de la C.N.T., només en el darrer Congrés Nacional de Tolosa i on amb un criteri monopolista i anticomunista, sense tenir en compte l'equilibri de forces i la necessitat de la unitat de l'Organització, van ésser descartats els candidats de la minoria.

Els catalans de l'Hérault, en seguir les petjades dels Montauban, Alt Garona, Charente Marítima i Loiret, acaben de donar un altre bon exemple d'unitat republicana i antifranquista.

Heus ací el text del telegrama adreçat al President senyor Joseph Irla: «Al President senyor JOSEPH IRLA, Prolegue que transmeteu al Govern Basc la solidaritat dels patriotes de l'Hérault. L'exemple donat en la lluita, conseqüència de la unitat assolida entre el Consell de la Resistència, imposa la constitució del Consell de la Resistència catalana. Signem el telegrama: CATALA, P.S.U. de C. MONTAGUT, U.G.T.; BUI, J.S.U.C.; FUGUET, E.R. de C. BORRAS, U. de R.; ANDREU, Aceló Catalana; CERVEIRA, Unió de Dones de Catalunya; JOAN PONS, Ex-F.F.I.; MARTI BARRERA, Casal Català.»

Heus ací el text del telegrama adreçat al President senyor Joseph Irla: «Al President senyor JOSEPH IRLA, Prolegue que transmeteu al Govern Basc la solidaritat dels patriotes de l'Hérault. L'exemple donat en la lluita, conseqüència de la unitat assolida entre el Consell de la Resistència, imposa la constitució del Consell de la Resistència catalana. Signem el telegrama: CATALA, P.S.U. de C. MONTAGUT, U.G.T.; BUI, J.S.U.C.; FUGUET, E.R. de C. BORRAS, U. de R.; ANDREU, Aceló Catalana; CERVEIRA, Unió de Dones de Catalunya; JOAN PONS, Ex-F.F.I.; MARTI BARRERA, Casal Català.»

Heus ací el text del telegrama adreçat al President senyor Joseph Irla: «Al President senyor JOSEPH IRLA, Prolegue que transmeteu al Govern Basc la solidaritat dels patriotes de l'Hérault. L'exemple donat en la lluita, conseqüència de la unitat assolida entre el Consell de la Resistència, imposa la constitució del Consell de la Resistència catalana. Signem el telegrama: CATALA, P.S.U. de C. MONTAGUT, U.G.T.; BUI, J.S.U.C.; FUGUET, E.R. de C. BORRAS, U. de R.; ANDREU, Aceló Catalana; CERVEIRA, Unió de Dones de Catalunya; JOAN PONS, Ex-F.F.I.; MARTI BARRERA, Casal Català.»

Resolució dels militants del P.S.U.C. de Tolosa

Els companys del P.S.U. de C. Tolosa, dies després del moviment vaquístic d'Euzkadi, van reunir-se per tal d'examinar aquell important fet combatiu, i els militants del P.S.U. de C. Tolosa en hem reunit per estudiar la gran significació política de la vaga realitzada a Euzkadi amb motiu del Primer de Maig dels treballadors de la U.G.T., C.N.T. i Solidaritat de Treballadors Bascos, ajudats per tota la població republicana i antifranquista.

per a treure'n experiències pràctiques de la realització d'una sèrie de tasques de solidaritat amb els treballadors bascos que van resumir en els acords que publicuem: Franco i per la República i determinar el gran moviment de solidaritat contra la repressió terrorista de Falange. El moviment de la classe obrera d'Euzkadi és una magnífica confirmació de la justesa de la línia política del nostre P.S.U. i del P.C. d'Espanya. Confirmem que aquest pot i ha d'ésser enderrocat per la unitat obrera, republicana i antifranquista que, sota la direcció dels Governos autònoms i del Govern de la República, s'arrela en els res-

per a treure'n experiències pràctiques de la realització d'una sèrie de tasques de solidaritat amb els treballadors bascos que van resumir en els acords que publicuem: Franco i per la República i determinar el gran moviment de solidaritat contra la repressió terrorista de Falange. El moviment de la classe obrera d'Euzkadi és una magnífica confirmació de la justesa de la línia política del nostre P.S.U. i del P.C. d'Espanya. Confirmem que aquest pot i ha d'ésser enderrocat per la unitat obrera, republicana i antifranquista que, sota la direcció dels Governos autònoms i del Govern de la República, s'arrela en els res-

per a treure'n experiències pràctiques de la realització d'una sèrie de tasques de solidaritat amb els treballadors bascos que van resumir en els acords que publicuem: Franco i per la República i determinar el gran moviment de solidaritat contra la repressió terrorista de Falange. El moviment de la classe obrera d'Euzkadi és una magnífica confirmació de la justesa de la línia política del nostre P.S.U. i del P.C. d'Espanya. Confirmem que aquest pot i ha d'ésser enderrocat per la unitat obrera, republicana i antifranquista que, sota la direcció dels Governos autònoms i del Govern de la República, s'arrela en els res-

LA CAMPANYA D'AJUT A CATALUNYA

Ens pla de destacar l'excel·lent treball realitzat pel Grup de militants del Partit de Carmaux (Tarn).

El Grup de Châteauneuf-sur-Loire (Loiret), amb motiu del Primer de Maig, va organitzar una tombola amb la qual va poder obtenir un benefici de vuit mil francs destinats a l'ajut a Catalunya.

C. F. — diu el nostre company —, hem recollit la quantitat de 4550 frs. Heus ací, doncs, un bon exemple de treball que fa honor a un excel·lent militant el qual, malgrat trobar-se lluny dels seus companys de Grup, no oblidà els seus deures envers el Partit, Catalunya i la República.

Remarquem el treball del company Salvador Punsola, únic català resident al poble de Poissy, el qual, junt amb la seva filla, va organitzar un ball amb 2.370 francs de benefici per ajut a Catalunya.

Ultra la importància de la quantitat recollida, cal subratllar dos fets essencials: la presència de compatriotes de diferents tendències entre els 250 obrers, i la demostració de solidaritat activa pels militants de les diverses nacionalitats que van voler contribuir, com ho han fet totes vegades, a la lluita que menen els pobles hispànics contra el règim feixista de Franco i de la Falange.

Per a ells i per a tot el nostre poble convé que la Lliga de Mutilats i Invalids de la guerra d'Espanya, amb el reforç dels Comités de Mutilats i Invalids, sigui el punt de partida per a un treball més fructífer i més eficaç. Cal des'ocor, també, l'activitat dels grups de Castres i de Gaillac, els quals han organitzat una sèrie de balls i edicions de revistes que engrandin el fons d'ajut a Catalunya.

Per les característiques especials, en nombre de militants i emplaçament, els companys del Grup «Estanislaus Rubiess» de Saint-Simon (Alt Garona), constitueixen un grup treballador i d'un entusiasme exemplar en el qual rivalitzen tots els seus components.

El balanç de les aportacions mensuals per ajut a Catalunya, és la prova de l'esforç i interès dels militants. Esforç individual que realitzen altres militants, per exemple, el del company Valentí Salas amb el seu deure.

En una carta adreçada al Comitè Interdepartamental del Sena i Oise els expressa la seva satisfacció per l'èxit assolit en el darrer Ple, enssem que la seva estima i confiança inextinguible en el Partit, en la seva justa línia política d'unitat combatent antifranquista.

Aquesta estima i confiança, el company Salas l'ha traduït en la realització d'una tasca pràctica d'ajut als combatents antifranquistes de l'interior del país.

Al final de l'acte, el senyor Marceat, president del Casal i membre de la direcció de E. R. de C. al Tarn i Garona, va fer ús de la paraula per a explicar els sentiments democràtics i republicans del nostre poble.

Volem remarcar que les diferents manifestacions, tant artístiques com culturals, organitzades en aquesta ocasió per la Junta del Casal, es van desenvolupar enmig d'un gran ambient de germanor antifranquista i republicana.

El balanç de les aportacions mensuals per ajut a Catalunya, és la prova de l'esforç i interès dels militants. Esforç individual que realitzen altres militants, per exemple, el del company Valentí Salas amb el seu deure.

Al final de l'acte, el senyor Marceat, president del Casal i membre de la direcció de E. R. de C. al Tarn i Garona, va fer ús de la paraula per a explicar els sentiments democràtics i republicans del nostre poble.

Volem remarcar que les diferents manifestacions, tant artístiques com culturals, organitzades en aquesta ocasió per la Junta del Casal, es van desenvolupar enmig d'un gran ambient de germanor antifranquista i republicana.

Volem remarcar que les diferents manifestacions, tant artístiques com culturals, organitzades en aquesta ocasió per la Junta del Casal, es van desenvolupar enmig d'un gran ambient de germanor antifranquista i republicana.

El balanç de les aportacions mensuals per ajut a Catalunya, és la prova de l'esforç i interès dels militants. Esforç individual que realitzen altres militants, per exemple, el del company Valentí Salas amb el seu deure.

Al final de l'acte, el senyor Marceat, president del Casal i membre de la direcció de E. R. de C. al Tarn i Garona, va fer ús de la paraula per a explicar els sentiments democràtics i republicans del nostre poble.

Volem remarcar que les diferents manifestacions, tant artístiques com culturals, organitzades en aquesta ocasió per la Junta del Casal, es van desenvolupar enmig d'un gran ambient de germanor antifranquista i republicana.

Volem remarcar que les diferents manifestacions, tant artístiques com culturals, organitzades en aquesta ocasió per la Junta del Casal, es van desenvolupar enmig d'un gran ambient de germanor antifranquista i republicana.

El balanç de les aportacions mensuals per ajut a Catalunya, és la prova de l'esforç i interès dels militants. Esforç individual que realitzen altres militants, per exemple, el del company Valentí Salas amb el seu deure.

Al final de l'acte, el senyor Marceat, president del Casal i membre de la direcció de E. R. de C. al Tarn i Garona, va fer ús de la paraula per a explicar els sentiments democràtics i republicans del nostre poble.

Volem remarcar que les diferents manifestacions, tant artístiques com culturals, organitzades en aquesta ocasió per la Junta del Casal, es van desenvolupar enmig d'un gran ambient de germanor antifranquista i republicana.

Volem remarcar que les diferents manifestacions, tant artístiques com culturals, organitzades en aquesta ocasió per la Junta del Casal, es van desenvolupar enmig d'un gran ambient de germanor antifranquista i republicana.

El balanç de les aportacions mensuals per ajut a Catalunya, és la prova de l'esforç i interès dels militants. Esforç individual que realitzen altres militants, per exemple, el del company Valentí Salas amb el seu deure.

Al final de l'acte, el senyor Marceat, president del Casal i membre de la direcció de E. R. de C. al Tarn i Garona, va fer ús de la paraula per a explicar els sentiments democràtics i republicans del nostre poble.

Volem remarcar que les diferents manifestacions, tant artístiques com culturals, organitzades en aquesta ocasió per la Junta del Casal, es van desenvolupar enmig d'un gran ambient de germanor antifranquista i republicana.

Volem remarcar que les diferents manifestacions, tant artístiques com culturals, organitzades en aquesta ocasió per la Junta del Casal, es van desenvolupar enmig d'un gran ambient de germanor antifranquista i republicana.

El Secretariat de la U.G.T. de Catalunya s'entrevista amb el President Irla

Copiem de «LLIÇAM» portantveu de la U.G.T. de Catalunya la nota següent: «Després d'un detingut estudi de la situació i l'interior del nostre país, del desenvolupament de les lluites i vagues obreres, principalment a Catalunya i Euzkadi, el Secretariat de la U.G.T. de Catalunya va acordar fer conèixer al President del Govern de la Generalitat les conclusions a què havia arribat.

Foren designats per a fer aquesta visita, els companys Rafael Vidella i Josep Moix, president i secretari general, respectivament, de la nostra Organització.

El President va accedir a l'entrevista sol·licitada i aquesta s'efectuà el dia 20 del passat mes de maig.

El President Irla va contestar als nostres companys que estudiaria amb l'atenció que mereixien les qüestions que li foren plantejades en nom de la U.G.T. de Catalunya.

El Secretariat, en ésser informat pels companys Vidella i Moix del resultat de l'entrevista, ha constatat, amb gran satisfacció, l'interès patriòtic amb què el President de Catalunya va acollir les peticions que li foren presentades.

El Secretariat, en ésser informat pels companys Vidella i Moix del resultat de l'entrevista, ha constatat, amb gran satisfacció, l'interès patriòtic amb què el President de Catalunya va acollir les peticions que li foren presentades.

El Secretariat, en ésser informat pels companys Vidella i Moix del resultat de l'entrevista, ha constatat, amb gran satisfacció, l'interès patriòtic amb què el President de Catalunya va acollir les peticions que li foren presentades.

El Secretariat, en ésser informat pels companys Vidella i Moix del resultat de l'entrevista, ha constatat, amb gran satisfacció, l'interès patriòtic amb què el President de Catalunya va acollir les peticions que li foren presentades.

MONOMANIA EGOCENTRISTA

Copiem textualment d'un full imprès en català:

«Aprofitant un dels seus viatges a Londres, el nostre company Serra i Moret ha tingut l'afortunada d'introduir el President del Govern de la República, company Rodolfo Llopis, en els medis governamentals i de direcció del Partit Laborista britànic. L'obligada discursió ens priva de citar noms i divulgar els temes que varen tractar-se.»

Nostres ja sabem que a mesura que va posant anys, el senyor Serra i Tontet va deixant el Seny. Aquesta vegada, però, ens clama un xic aquesta pèrdua de seny; car el de dret de grandesa és el més difícil de guair.

I com sigui que el President del Govern de la República ha considerat prou titós per a ésser rebut pels britànics sense necessitat d'introducció, sentim el neguit que la nota que copiem ens doni la mestra que el senyor Serra i Tontet educant cada vegada més fall o pitjor encara: tanca.»

Tot això, després de tot, no m'agrada el més lleu comentari si no fos que va en descredito de les institucions republicanes i del seu màxim representant i Govern.

Hoover, ex-president dels E.E.U.U. contra la pau mundial

Hoover, ex-president dels E.E.U.U., els darrers dies de la seva vida, va proposar que es restaurés l'economia del Japó, ha de ser una separada de la qual s'ha de separar la U.R.S.S. Hoover, ex-president dels E.E.U.U., els darrers dies de la seva vida, va proposar que es restaurés l'economia del Japó, ha de ser una separada de la qual s'ha de separar la U.R.S.S. Hoover, ex-president dels E.E.U.U., els darrers dies de la seva vida, va proposar que es restaurés l'economia del Japó, ha de ser una separada de la qual s'ha de separar la U.R.S.S.

La Conferència de Margate per Salvador MARTORELL.

Mirar-se el Partit Laborista Britànic amb un Partit Socialista més a l'estil de com els entenen, fóra mantenir una confusió. El Partit Laborista és la social-democràcia com la coexistim. Diferenciar de fons i de forma. Des d'un principi ja diuen els seus propis caps que no són «marxistes».

L'abolició de la pena de mort a la U.R.S.S. EL FETS SON ELS QUE COMPTEN

La Unió Soviètica acaba de donar al món un nou exemple de democràticació del seu sistema polític. Una nova demostració de següència en el moment de la seva política exterior i interior: cap a noves formes lliures de llibertat i de benestar dels seus pobles.

U. R. S. S. Escoles d'entrenament esportiu

El Consell Central dels Sindicats de la U.R.S.S. ha creat 34 escoles d'esports a Moscou, Leningrad, Gorki, Sverdlovsk, Stalino, Ivanovo, Lvov, Tallin i d'altres ciutats.

Els quintelistes en acció

Quintela, Polo i companyia, els millors fills del nostre poble, decidits a la lluita contra Franco i la Falange. Els quintelistes han entrat, com en altres ocasions, en acció, presentant-se com els precondicionats d'un moviment que temen i que s'estorcen a obstaculitzar.

La solidaritat democràtica a favor dels obrers d'Euzkadi

MEXIC. El moviment vasquí d'Euzkadi, així com les represàlies exercides pels falangistes contra els valents treballadors bascos, mobilitzen les masses antirfranquistes catalanes de Mèxic en un ampli i profund moviment de solidaritat.

EL MANIFEST del P. C. italià

El Secretariat del Partit Comunista italià ha publicat un manifest declarant que els «comunistes desaproven i rebutgen de la manera més enèrgica la solució donada a la crisi governamental».

La societat de classes i l'Estat (II)

IV. - L'EXTINCIO DE L'ESTAT I LA REVOLUCIO VIOLENTA

ES parles d'Engels sobre l'extinció de l'Estat, gaudien de tanta celebració i es citen amb tanta freqüència, mostren amb tant de relleu que troba el nus de l'adulteració corrent de la societat per mitjà de la qual aquest s'extingeix i s'extingirà.

per V. I. LENIN

En segon lloc, l'Estat és una força especial de repressió. Aquesta magnífica i profunda definició d'Engels és donada ací per ell amb la més completa claredat. I d'aquesta definició es dedueix que la força especial de repressió del proletariats per la burgesia, de milions de treballadors per un grup de rics, ha adquirit la solidesa d'un prejudici.

partis socialistes contemporanis, no és costum de parlar-ne, ni tan sols pensar-hi: aquestes paraules no tenen cap paper en la propaganda ni en l'agitació quotidiana entre les masses.

«Que la violència comença en la Història d'un altre país — més del d'agent del mal — un paper revolucionari; segons expressió de Marx, és la part de tota societat vella que en porta una de nova en les seves entranyes; que la violència és l'instrument amb l'ajut del qual el moviment social sobre camí i trenc les formes polítiques mortes i fossilitzades, de tot això, el senyor Dühring no en diu ni una paraula. Només entre cops i golpes admet la possibilitat que, per tal d'enfonsar el sistema d'opressió, sigui, tal vegada, necessària la violència. Dissortadament afirma — i és de la violència demagògica al mateix nivell que en fa ús.

